

TOSINE

2/2015

Jyväskylä linssin läpi:

Kaupunki

valokuvaajan

silmin

10% ALENNUS KAIKISTA
PANNUKAKUISTA TOSINEEN
JÄSENILLE

AntiShop
Erotiikan MegaStore
& Seksuaaliterveyskauppa
www.antishop.fi

TOSINE 2/2015

Jyväskylän historianopiskelijoiden
ainejärjestölehti

Päätoimitus ja taitto
Annika Pohjanpalo

Lehden toimitus
Antti Jörgensen
Sami Kumpulainen
Atte Vallinen
Sanni Kupiainen
Emilia Laulainen
Lauri Niemistö
Santeri Salomaa
Merilla Kivineva
Mikko Halkiranta

Kansikuva
Suomenlinna syksyllä
Valokuvaaja: Annika Pohjanpalo

Painos
130

Jyväskylän yliopistopaino
2015

SISÄLTÖ

Pääkirjoitus.....	4
Annika Pohjanpalo	
Puheenjohtajan palsta.....	5
Atte Vallinen	
Tosine maistaa: vuodenvaihteen viinit.....	6
Mikko Halkiranta	
Kohti järkevämpää katsomusopetusta.....	10
Sami Kumpulainen	
“Koko p*skan vastaava”: Making of Fuksiaiset 2015.....	11
Sanni Kupiainen	
Hot or Not.....	14
Lauri Niemistö	
Rauhan vai väkivallan uskonto?.....	17
Antti Jörgensen	
Jyväskylä linssin läpi.....	18
Merilla Kivineva	
Vertaileva analyysi.....	24
Antti Jörgensen	
Pelkoa ja Inhoa Joensuussa.....	27
Santeri Salomaa	
Tosinistin muotokuva.....	30
Emilia Laulainen	

PÄÄKIRJOITUS

Objektiivisuus. Ei ole opiskelijaa, joka ei olisi kuullut tuota sanaa luennoilla, keskusteluissa, seminaareissa. Objektiivisuus. Termi ja sen määritelmä tulevat ehkä osalla jo korvista. Minut tuo on näin toisena opiskeluvuotena, kandintyön painaessa päälle, herättänyt pohtimaan omaa ajattelua ja suhtautumistani maailmaan. Keskusteluista lähipiirini kanssa on tullut argumentaatiota joissa otetaan mittaa kyvystä perustella oma kantansa. On hankalaa puhua asioita rennosti, kun ajatusten pohjavireessä lähdekriittisyys ja objektiivinen näkökanta ovat aina päällä.

Vaikka haluaisin uskoa johonkin asiaan, vaikka pitäisin siitä, ja vaikka se olisi lähtökohtaisesti hyvä, en pysty luottamaan siihen. Näin on, jos en ole itse tarkistanut lähteitä tai kuullut tarpeeksi hyviä argumentteja tarpeeksi luotettavalta taholta. Esseiden kirjoittaminen vain oman muistin varassa tenteissä on outoa. Tarvitsen lähdeviitteitä tukemaan argumenttejani, enhän voi olla oikeassa, jos sitä ei ole todistettu jossain.¹

Ehkä tällainen tapa ajatella on hyvä, en tiedä. Se tuntuu vielä tässä vaiheessa opiskelua vieraalta, kuin olisin ihmisenä murrosvaiheessa omien mielipiteideni kanssa. Tämä on varmaan sitä kriittistä ajattelua, joka syntyy tutkijoille kun he ovat yhteydessä tieteelliseen yhteisöön. Ehkä tämä, objektiivinen, argumentoiva ajattelutapa on juuri se, joka minun pitääkin kehittää.

En kuitenkaan² voi sanoa, että vielä kykenisin kunnolla erottamaan oman ajatteluni tutkimuksesta, omat mielipiteeni niistä, joita arvioin koko ajan. On niin helppo omaksua hyvin perusteltu ja tutkittu mielipide, vaikka se menisikin vastoin arvoja, joita itse edustaa. Kuinka voin vastustaa argumenttia, tutkimusta, joka edustaa asiaa jonka kanssa en halua olla samaa mieltä, mutta joka on tutkittu ja todistettu? Kuinka voin olla jotain tuollaista vastaan? Pitäisikö minun olla?

En halua olla väärässä, mutta tarvitaan niitä ihmisiä, jotka kyseenalaistavat jopa vakuuttavilta näyttävät faktat. Jos kukaan ei nouse yleisesti oikeana pidettyä asiaa vastaan, ei ehkä huomata sen puutteita ja muuteta sitä. Mahdollisesti historianopiskelijat kasvavat itsenäisiksi, kyseenalaistaviksi ajattelijoiksi juuri objektiivisuuden kautta, mutta ainakin tässä vaiheessa kasvaminen on minulla kesken.³

¹ Opiskelijan ajattelutapa, sivu 1, Suuri Ahdistus

² Sana, jolla yleensä kuvataan analysointia

³ Sivu 100, Suuret tulevaisuudensuunnitelmat

Puheenjohtajan Palsta

Tosine juhlisti lokakuussa 56. ikävuottaan Seminariumin kauniissa juhlasalissa ihanien alumnien kera. Alumneilla oli laitoksen mukaan mahtava ilta, siitä kiitos ennen kaikkea tosinisteille jotka ottivat alumnit ilolla vastaan ja mukaan keskusteluihin. Kuulopuheiden mukaan pääsipä joku kirjaimellisesti humppaamaan alumnien kanssa!

Tosineella on ollut varsin aktiivinen ja tapahtumarikas vuosi, ja vapaaehtoisuudella pyörivälle järjestölle se on aina iloinen asia. Yliopistolla on ollut paljon puhetta ainejärjestötiloista (etenkin niiden puutteesta) ja tätä keskustelua ovatkin tosinistit kuunnelleet Tone-huoneen lämmöstä pimeän marraskuun keskeltä. Tosineen suuri valtti yhteisönä on yhdessä etnologien kanssa jaettu opiskelijatila, ja kehotankin jäsenistöä ottamaan sitä ilon irti, kuitenkin hyvässä yhteisymmärryksessä laitoksen kanssa. Pidetään tunnelma katossa ja desibelit toivotulla tasolla.

Tosineelle on valittu yhdistyksen hyväksymällä uudella järjestelyllä 10 hengen hallitus vuodelle 2016, ja odotan innolla uudistunutta hallitustyöskentelyä. Koska järjestely on pilotti, minun lisäksi varmasti moni muukin seuraa mielenkiinnolla Tosineen toimintaa toimihenkilöuudistuksen jälkeen. Mutta niin kauan kun Tosineella on aktiivinen, kannustava ja rakentava jäsenistö, niin ainejärjestömme tulevaisuus on turvattu.

Talvea toivoen ja loskaa odottaen,

Atte Vallinen

Tosineen puheenjohtaja 2015

Tosine maistaa: Vuodenvaihteen viinit

Vuoden lopussa on kaksi viininkulutuksen suurta sesonkia: joulun ja uusi vuosi. Punaviinit ovat joulun ja kuohuviinit uuden vuoden menekkituote. Molempiin juhliin halutaan panostaa, niin ruuassa kuin juomissakin. Joulupöydän tarjottavat ovat usein niitä perinteisiä ja kaikille tuttuja laatuja, kinkkua, rosolia ja torttuja. Uutena vuotena pöydässä on jos jonkinsorttinen valikoima salaattia, pikku-uolaisia ja naposteltavia. Toisaalta kaikille näille tarjottaville on helppo keksiä viiniseuraa, mikäli ne olisivat tarjolla yksikseen. Haasteita tulee kun ne kaikki kasataan yhteen juhlapöytään. Silloin on löydettävä viini, joka ei ole liian heikko lihaisimpien ja mausteisimpien tarjottavien kylkeen, muttei myöskään niin tuhti että siemaisun jälkeen kokeiltu salaatti maistuu pakkauspahvilta.

Noutopöydän viiniltä vaaditaan notkeutta, hedelmää, raikkautta ja tasapainoisuutta. Hieman happoja ja tanniineja, mutta äärimmäisyyksiin ei kannata harpata. Omaan testiimme valikoitui kaksi viiniä kustakin kategoriasta: kuohuvaa, valkoista ja punaista viiniä. Näistä toivottiin löydettävän uuden vuoden seuralaisia tositarkoituksella. Haussa oli jotain mutkatonta ja jokaiseen tilanteeseen sopivaa. Yritimme miettiä viinille sopivaa tilaisuutta uuden vuoden juhla-aikataulusta olipa se sitten alkumalja, ruokapöytä, rakettien ammunta tai pikkutuntien filosofointi. Seuraavassa raportti siitä mitä löytyi.

Nousukas, konjakkimainen, carambola...

Kuohuviinit

Ensimmäisenä testattavien listalla oli espanjalainen Jaime Serra (552097; 8,59€). Cavaa tämä oli, tottakai. Cava on yksi suosituimmista kuohuviinityyleistä täällä pohjoisten honkain keskellä. Se valmistetaan perinteisellä pullokäymisellä eli méthode traditionnelle – valmistusmetodi joka on taannut shampanjalle arvostetun asemansa (siitä myös nimitys méthode champenoise) – jossa hiivasakka istuskelee pullossa ja saa aikaan toisen käymisen.

Viiniin jääneen sokerin ja hiivan määrä vaikuttavat lopputuloksen makeuteen ja kuplien suutuntumaan. Tästä syystä on vaikeampaa (muttei mahdotonta) löytää kuohuviinejä, jotka olisivat täysin vailla jäännös-

sokeria. Kulloisenkin tuotteen jäännössokerin voi helposti tarkistaa Alkon hintalapusta.

Pullokäyminen tuo kuohuviinissä esiin paahtoleipäisiä tai briossisia aromeja. Näitä molempia voi löytää sekä shampanjasta että cavasta. Suurimpana erona on usein caven mineraalisuus ja purevamat kuplat. Jaumekin oli muutaman mielestä ”kuiva”, ”hapan” ja ”visyyvesimäinen”. Sen kuplat ”poksuvat suussa”. Ehkei kuitenkaan se kaikkein pitkämakuisin viini, sillä useampikin luonnehti viiniä ”lässähtäväksi” tai ”laimeaksi”. Kyllä siitä irtosi sentään ”viehkoa makeutta”, ”mehevyyttä” ja ”kukkaisuutta”. Tämä toi meille mieleen härkätaistelut ja härän viimeisen henkäyksen, joulun jälkeiset alemmyynnit ja nopeat jupit. Hyvän hinta-laatu-suhteen omaava peruscava, jonka ottaisimme kenties salaattipöytään tai sellaiseksi peruskuohuvaksi kaapinperälle odottamaan loppuyön janoa. **Arvosanaksi tasan 7**

Toinen kuohuva oli sitten sieltä toisesta kuohuviinien suosikkimaasta eli Italiasta. Prosecco nousi suomalaisten huulille vauhdilla muutama vuosi sitten ja on vain kasvattanut suosiotaan samalla kun valikoiman laatu on parantunut. Cavan tavoin myös prosecco on alkuperäsuojattu: sitä saa valmistaa vain tietyllä alueella, tietyistä rypäleistä ja tietyllä tavalla. Cavasta poiketen prosecco ei lilluskele pullossa omassa hiivassaan, vaan terästankissa joista se paineen alla puserretaan pulloihin. Tämä Metodo

Charmat-Martinotti (ransk. Méthode Charmat) on kustannuksiltaan edullisempi kuin traditionaalinen metodi. Aivan samoin kuin muisakin teräksessä käytetyissä ja säilytetyissä viineissä, aromit ovat raikkaita, hedelmäisiä ja ”tuoreempia” kuin hiivan kanssa kosketuksessa olleiden viinien aromit.

Se oppitunnista, takaisin asiaan. Meidän proseccomme oli Mionetto (533377; 9,99€). Se oli ainakin ”pirteä”, ”kupliva” tai jopa ”poreileva”. ”Keltainen” ja ”liukas” tulivat myös mieleen, aivan kuin ”pompöösi univormu” ja ”kehitykseen hedelmä”. Viini joka oli kuin ”laineiden liplatus matkalla Umeään”. Lasistaan saattoi löytää myös ”päärynää”, ”hapokasta omenaa” ja ”post-moderneja kuplia”. Useampi meistä olisi valmis ottamaan tämän uuden vuoden alkumaljaksi. **Arvosana 8-**

Sulava, maukas, tanssahteleva... Valkoviinit

Testin valkoviineistä kokeilimme ensin argentiinalaista Los Cardos:ia (561177; 9,99€). Tämä sauvignon blanc herätteli meissä sellaisia kuvailuja kuin ”kiivimäinen”, ”valkoheikkainen” ja ”rypäleinen”. Se oli ”maukas”, ”helppo”, ”silkkinen”, mutta ehkä turhan varovainen; sauvignon blancissa voi olla runsaasti – siis todella runsaasti – happoa ja hedelmää (oi tule tyköni, Vicarage Lane!) joita tästä viinistä ei kuitenkaan hirveämmin noussut esiin. Sen sijaan se vaikutti ”persoonattomalta”, ”makeanvetiseltä” ja ”kylmältä”. Se oli kuin ”Kouvolaan kirkko; ajaa asemansa”. Tämä ”yritti

olla pommi jääden papatiksi”.

Harmi, sillä rypäle sopii uuden vuoden noutopöydän kalasten, rasvaisten tai mausteisten ruokien kumppaniksi. Nykyisellään se oli sellainen

”ihan kiva” -tyylinen perusvalkkari; ei mitään ihmeellistä jos ei nyt kauheasti petäkään. Henkilökohtaisena huomiona sanon, että se on se kaikkein pahin luokka mihin viinin kaltaisen intohimoisen nautinnon voi luokitella. Jos etsii hillittyä sauvingnonia, tämä viini voisi olla esillä koko illan: alkumaljoista suvantovaiheeseen ja aina pikkutunneille asti. Seuraava päiväkin lähtisi mukavasti tällä liikkeelle. **Los Cardos sai meiltä 7½**

Seuraava valkoviini oli itävaltalainen **Steinschaden (526027; 9,93€)**. Suur-Saksan hupsumpi osa on mielenkiintoinen viinimaa. Vasta aivan viime vuosina se on noussut kysytyksi vaikka sillä on vakavamielisen naapurinsa kanssa paljon yhteistä, myös viineissä. Itävaltalaiset nauttivat viininsä tuoreina, raiikkaina ja luonnonmukaisina. Biodynaaminen ja luomuviljely ovat erityisen suosittuja. Maan kansallisrypäleen asemaan noussut grüner velt-

liner on rieslingin kaltainen raikas, sitruksinen ja hapokas valkoinen rypäle. Pitkään se ei osoittanut minkäänlaista potentiaalia laadukkaiden viinien tuotantoon, mutta sitten sitä keksittiin kasvattaa suuremmalla köynnösvälillä ja viinien laatu lähti nousemaan. Nykyään rypäle on Rieslingin suuri haastaja myös Itävallan ulkopuolella ja vähitellen myös Alkon valkoviinihyllyllä.

Meidän yksilömme oli ”pehmeä” ja ”maukas”. Sillä oli ”pröystäilevä” alku ja sulava loppu”. Viini oli ”itsetietoinen”. Aivan kaikille se ei maittanut, vaan oli pikemminkin ”katoavainen” ja muistutti ”Himmlerin aamuureaa”. Me jotka löysimme ”uuniomenaa” ja ”mausteisuutta” olisimme kuvailleet sitä ”jylhäksi metsäksi” tai ”yllätyslahjaksi”. Saat toipa jollain ”kostua muikin kuin suu”. Nakit olivat suosituin ruokaehdotus, joten mitäpä siihen enää lisäämään. Kuin ehkä sen kuuluisan suolasen silakan. **Arvosana 8**

Härkämäinen, korskea, lempeä... Punaviini

Illan viimeisen kaksikon avausnumero oli saapunut meille Argentiinasta ja sattumoisin samalta viinitalolta kuin ylempänä käsitelty Los Cardos. Kerrankin oli jotain muuta lasissa kuin aina sitä malbecia. Paula (405507; 8,99€) oli syrah-rypäleestä. Argentiinan ilmastosta löytyy kylmää tuulta ja kuumaa aurinkoa, joka oikeissa olosuhteissa (ja hyvällä ammattitaidolla) tuottaa viineihin sekä hyvän rungon (happoja, tannineja) että runsaasti mausteista makua ja tummia marjoja.

Paula oli meistä ”salmiakkinen”, ”korskea”, ”toffeinen” ja ”liukas”. Se myös jakoi meitä

ryhmänä osan mainitessa päälimmäisenä elämyksenään ”karvaan”, ”rautaisen maun” tai ”kalseuden”. Mielikuvat vaihtelivat ”Hannibalin pers-etuisista norsuista” ja ”kuivista epätoimivista räteistä” ”Napakymppi-matkaan Naantaliin” (en kyllä tiedä onko tämä hyvä vaike huono) ja ”untuvapeiton alla nukkumiseen”.

Vaikka tämä ei kaikille maistunut, ja vaikka runkoa viinissä voisi olla enemmän, oli elämys kuitenkin myönteinen ja moni olisi valmis toivottamaan Paulan tervetulleeksi omiin uuden vo-

den juhliinsa.

Arvosanaksi se sai 8-

Ja sokerina pohjalla tällä kertaa oli kestopuosiikki Espanjasta, **Durius (407397; 9,97€)**. Tämä on juuri sellainen viini, jonka takia espanjalaiset viinit ovat meillä hyvin suosittuja: täyteläinen, mutta keskittäniäinen ja mausta pitäisi löytyä tammikypsytyksen aromeja sekä marjaisuutta. Sellainen ”viinillinen viini” joka ei ota turhia riskejä. Juuri tällaiset voivat olla loistavia noutopöytään, jossa tuhtius ja ryöpsähtelevän runsas maku ei välttämättä ole se kaikkein toivottavin piirre.

Duriuksesta löytyi ”vaniljaa”, ”neilikkaa”, ”häikäilemättömyyttä” ja ”pippuria”. Se oli

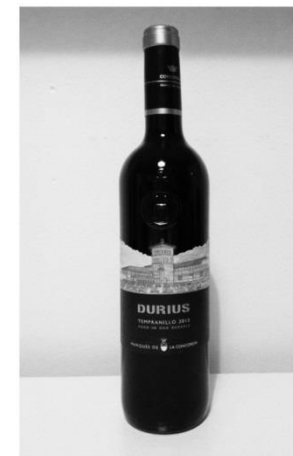
myös ”maalais-romanttinen”, ”mieskuntoinen” ja ”nihkeä”. Viinin voimakas luonne synnytti tietysti voimakkaat mielikuvat, kuten ”lasilliset paronin kanssa hyvän karjavuoden jälkeen” ja ”Bull-Mentulan palautusjuomat”. Uuden vuoden

pöytään? Jos tarvitaan vähän voimakkaampaa viiniä ja tarjolla on lihaa, niin silloin varmasti mieltyy tähän tuotokseen. Sopii kuulemma myös viettelyjuomaksi jatkoosalle, mutta tämän testauksen jätän lukijoiden kontolle. **Los arvosanos 8½**

Tälläkin kertaa päätämme toivomukseen siitä, että testimme saattoi auttaa löytämään jotain uutta ja rohkaistumaan kokeiluiden tiellä.

Jokaisen oma maku on se kaikkein paras mittari kertomaan mikä on se oma suosikki. Syökää raketteja ja ampukaa nakkeja. Korakkaa seuralaisenne ja suudelkaa kuohuviiniä. Na zdrowie!

Teksti ja kuvat:
Mikko Halkiranta

Kohti järkevämpää katsomusopetusta

Julkaistu alun perin Keski-suomalaisessa 29.10.2015 03:00, jaettu Katsomusaloite-Facebook sivulle

Elämänkatsomustietona nykyisin tunnetun, uskonnon opetukselle vaihtoehdokseen aineen syntyhetket paikallistuvat vuonna 1923 vahvistettuun lakiin, jolla luotiin suomalaisen katsomusopetuksen perusrakenne tuomalla uskonnon rinnalle katsomuksellisesti sitoutumaton uskonnon historia ja siveysoppi -oppiaine.

Vuonna 1985 virallisesti elämänkatsomustiedon nimekseen saanut katsomusaine oli pitkään kirkkoon kuuluvien ulottumattomissa, kunnes SDP:n ja Vihreän liiton esittämien tavoitteiden hengessä päädyttiin lopulta siihen, että 18-vuotias voi halutessaan osallistua elämänkatsomustiedon opetukseen, vaikka hän kuuluisi uskonnolliseen yhdyskuntaan.

Luonnollisesti kukaan ei tiedä, mikä on seuraava askel suomalaisen katsomusopetuksen järjestämisessä, mutta haasteelliset taloudelliset näkymät, globaali monikulttuuristuminen ja nopeat muutokset yhteiskunnassa tulevat väistämättä asettamaan paineita järjestelmän uudistamiseksi.

10

Vastuulliseen, suvaitsevaan, itsenäiseen ja arvostelu-kykyiseen yhteisöllisyyteen kasvaminen, eettisen ajattelun ja toimintakyvyn kehittäminen sekä vapaa, tasa-arvoinen ja kriittinen elämän rakentaminen ovat elämänkatsomustiedon opetussuunnitelman esittelemiä päämääriä ja hyvän elämän edellytyksiä, joiden tavoittelu on tehtävä Suomen kaltaisessa demokraattisessa valtiossa kaikille mahdolliseksi.

On välttämätöntä, että kaikille oppilaille taataan taustoista riippumatta mahdollisuudet keskustella, reflektoida, arvioida ja pohtia erilaisia katsomuksia mahdollisimman turvallisessa ja objektiivisessa viitekehyksessä.

Tämä ei käytännössä toteudu nyt, kun katsomuksellinen opetus on eriytetty yhtäältä elämänkatsomustiedon ja toisaalta erilaisten uskontojen opetuksiksi.

Epäkohta olisi mahdollista korjata siirtymällä kaikille katsomuksellisesta taustasta riippumatta yhteiseen aineeseen, jossa käsiteltäisiin tunnustuksettomasti uskontoja, ideologioita, katsomuksia ja eettisiä kysymyksiä.

Uudistus ei ainoastaan toisi kaikkia taustoista riippumatta yhtäläisten tavoitteiden ja sivistyksellisyyspiiriin, vaan edistäisi myös käytännössä eri ryhmien

välistä dialogisuutta mahdollistamalla rakentavan keskustelun asiantuntevan opettajan valvonnassa.

Keskeistä on auttaa nuoria muodostamaan itsenäisesti omat näkemyksensä ja katsomuksensa mitään katsomusta erityisesti painottamatta tai suosimatta.

Katsomusopetuksen järjestämisessä on kyse ennen kaikkea arvovalinnasta ja johdonmukaisuudesta.

Johdonmukaista demokraattisen ja tasa-arvoisen valtion kontekstissa olisi siirtää kaikille yhteiseen katsomusaineeseen, joka korvaisi niin uskontojen kuin elämänkatsomustiedonkin opetuksen luoden taloudellisia säästöjä, yksinkertaistaen ja tasa-arvoista oppilaiden opiskelumahdollisuuksia sekä kehittämällä eläinten elintärkeää keskustelukulttuuria.

Ratkaisu tukee niin moniarvoisen yhteisön kuin itsenäisen yksilönkin sosiaalistumisprosesseja ja on samalla elintärkeä sanan- ja mielipiteen vapauden ihanetta kunnioittava oikeudenmukaisuustekoa.

Sami Kumpulainen

historian opiskelija

Jyväskylä

Tosineen lehti pääsi kurkistamaan tämän vuoden fuksiaisten kulisseihiin ja kuulemaan niiden vastaavan mieltä. Joten, yksinoikeudella Tosine-lehdessä, yleensä esitämme:

“Koko p*skan vastaava”: Making of Fuksiaiset 2015

Fuksijaaiset 2015 - Suunnittelukokous

Aika: 31.8.2015

Paikka: Sowhi

Paikalla: läjä ihmisiä

Tosineen ja Nefan fuksiaiset. Tuo aina yhtä odotettu tapahtuma, jonka tarkoituksena on integroida nuo syötävän suloiset fuksit suureen ja rakastavaan tosinisti-/etnologi-joukkoomme. Perinteisesti toisen vuoden opiskelijoiden vastuulla oleva tapahtuma loi suuria suunnitelmia ja mielettömiä ajatuksenvirtoja tokatosinistien ja tokaetnologien mieliin. Tuon loistokkaan tapahtuman teemana oli tänä syksynä gay pride, joka loi mahtipontiset puitteet parhaille fuksiaisille ikinä. Ideoita lenteli ja ihmiset olivat innoissaan. Mutta...

Kuten humanisteille on ehkä luontaista,

Mitä päätettiin:

- teema Gay Pride
- koko paskan vastaava hoitaja on Sammi Kuppiainen
- viestinnästä vastaa Kata (fb-tiedotus, sähköpostit, drinkkiliput)
- juontajana toimii Annina (juontaako lounaspuistossa ja myös Timesä?)
- kiljun hoitaa Oula ja Jörgensen (pullot ja kuvat niihin?)
- fuksijaisten mahdollisesta tuotosta 1/3 nefalle, 2/3 tosinelle
- palkintoja (voittaja joukkue, paras pukeutuja) kysellään sponsoreilta, Jani
- haalarimerkit voittaja joukkueelle (kuka tekee?)

suunnittelu jätetään melko viimehetkeen ja ajatusten muotoilu konkreettiseksi suunnitelmiksi voi luoda välillä haasteita. Tapahtumavastaavien painokkaat sanat: ”ALOITTAKAA AJOISSA!” lävähtivät kuin kuuroille korville keväällä ja kesän aikana kesälaitumen riennot saivat unohtamaan itse kultakin koko fuksiaiset. Vaikka kesän ihanuudet veivät monien mielen pois Jyväskylän vastuista, toisaalta ehkä tärkeimmät muuttajat saatiin jo kesän aikana saatu hoidettua: jatkopaikka ja nuo vallan ihanat hiivaiset juomamme.

Itse saavuini ensimmäiseen kokoukseen kesälaitumilta rentoutuneen huolettomana. Huolettomuus katosi nopeasi, kun rakkaat kanssatosinistit olivat päättäneet antaa minulle tuon vallan mahtipontisen ja vastuuta vaativan toimialan: fuksiaisten suunnittelun johtajan tehtävän tai kuten minulle pesti esiteltiin ”koko p*skan vastaava”.

11

- aloitus 17.30, kokoontuminen Historican ja Musican välissä
- loppukokoontuminen 21:00 lounaispuistossa ja voittajien julkistaminen
- jatkot Freetimessä 22:00->
 - o lipunmyynti 22.00 - 24.00, fuksit ilmaiseksi, muilta 2 euroa sisäänpääsy
 - o 22.00 - 23.00 nefa (Elina ja Aurora)
 - o 23.00- 24.00 tosinen (Miika ja Emilia)
 - o ohjelmassa ainakin karaoke-kilpailu ja limbokisa (drinkkiliput palkintona jos saadaan?)

Pienen sulattelun ja muutaman Sohwin tarjoaman rentouttavan jälkeen päätin ottaa vastuutehtävän vastaan innoissani ja tarmoa puhkuen. Suunnittelu pääasiassa sujui vallan mallikkaasti, vaikka tokatosinistien joukko olikin pienehkön joukkopaon johdosta melko vaatimattoman kokoinen. Onneksi yhteistyö etnologien kanssa toimi hyvin ja vanhempien tosinistien apu oli korvaamatonta.

Suurin piirtein suunnittelun ollessa kunnossa, tapahtuman vastaavan uniin tuli erikoisia ja mielenkiintoisia kuvia mahdollisista uhkakuvista ja katastrofeista. Siinä vaiheessa, kun mieleeni pärähti huoli tapahtuman paloturvallisuudesta päätin, että stressin määrä on noussut jo huvittavalle tasolle. Kanssatosinistit kommentoivat suunnitelmallisuuttani ToNe-huoneella huvittuneeseen sävyyn ja päätin hieman löysätä.

- 8 rastia (2 nefan ja 6 tosinen)
 - o 1 rasti: urheilukenttä (Jani ja Jörgenssestgnehs)
 - o 2 rasti: pääarakennuksen vieressä teatteri (Tosineen hallitus)
 - o 3 rasti: lounaispuisto
 - o 4 rasti: Mäki-Matin perhepuisto katos (Tuija ja Topitsu)
 - o 5 rasti: Paavo Nurmen patsas
 - o 6 rasti: kirjaston portaat Sopin yläpuolella (Aurora, Elina ja Aatu)
 - o 7 rasti: Harju (Elppi ja Juho)
 - o 8 rasti: Kivijalka (Nefan hallitus)
- rastien kesto n. 15min, siirtymiseen + ryhmäytymiseen 10 min
- rastitarvikkeet: ulkotulet x määrä, pahveja (A3/A2), tusseja... hyvä jos saadaan ilmaista kamaa, vähän voi irrota hilloa jos jotain päräyttävää halua hankkia, jokainen rastinpitäjä kertoo ma 7.9 mennessä mitä tekee rastilla ja tarvitseeko hankkia jotain

16.9. tuo tapahtuma tuli eteen ja kaikki oli melko hyvin saatu kasaan. Gay pride-teemaiset asut loistivat kauniisti Historican edessä ja kaikki oli valmiina alkamaan. Sielussani tunsin suurta kunnioitusta fukseja kohtaan, sillä he olivat panostaneet teemaan erinomaisella tavalla. Toivottavasti he saavat ansaitsemansa illan mitä hauskempien tehtävien parissa samalla ryhmäytyen toistensa kanssa.

Valitettavasti fuksiaisten kulku on jäänyt tapahtuman vastaavallekin hieman pimentoon, mutta jälkikäteen kuultujen kommenttien

perusteella tapahtuma oli hyvin onnistunut. Yön aikana yhdeltä fuksilta oli tullut viesti, jossa luki: "Sanni, voiko noin hyvää iltaa tulla enää koskaan?" Tämän viestin jälkeen tajusin, että stressaamiset ja draamailut olivat tuon kaiken arvoista. Ehkä opin jotain myös itsestäni; ylisuunnittelu ei ole järkevää, vaan kaiken a ja o on hyvä loistava porukka.

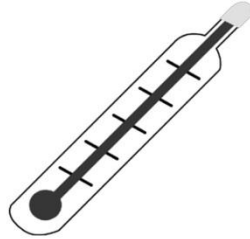
Kaikille rakkautta terveisin fuksiaisten vastaava, joka on pienesti palautunut jo traumoistaan ja toivoo voimia jatkajalleen ensi vuonna!

Rastit:

- rastin pitäjille asu vapaa mutta pakollinen, esim. haalarit suositeltava
- rasteilla ei fukseille mitään alastomuus juttuja
- ryhmänvetäjät:
 - o Iina, Niina ja Kati
 - o Annina ja Jenna
 - o Miro ja Matias
 - o Saara ja Tuuli
 - o Aliisa ja Aliisalle kaveri
 - o etc...

Teksti: Sanni Kupiainen
Suunnittelukokouksen pöytäkirja
Kuvat: Annika Pohjanpalo

HOT or Not?

HOT!

Hitler, Sibelius, Kekkonen, Kekkonen, Kekkonen, muut valistuneet itsevaltiaat, Kari Pöntinen, Natsien kulta-aarre, Lapuan Liike, Minä (viitaten hra. J.J. Soiniin), nuori Stalin hiusmalli, liikunnan poikakalenteri, Antti Rinteen pekonipasta (tällä budjetilla), Marwel, Mambojamboa tanssiva Timo Soini, Indonesia, Mito Tiala, Juha-Antti Lamberg, Ananas asuntona ja Paavo Pesusieni, luova krapula, faktojen kertominen väärauskoisille, 90 -luvun eurodance, sekä 80 -luvun kasinotalous ja juppikulttuuri

NOT!

Suomen sisällissota, mikrohistoria, demokratia, parlamenttilähteet, banaanilikööri, DC, Ananas- ja taistelu-ananaskampaukset, väitelyt internetissä, 2000 -luvun emomusiikki, pönöttävä 70 -luvun opiskelijaradikalismi, sekä rusinat

lisäksi joku väitti, että ananas pitsassa on myös not, joka ei ole totta

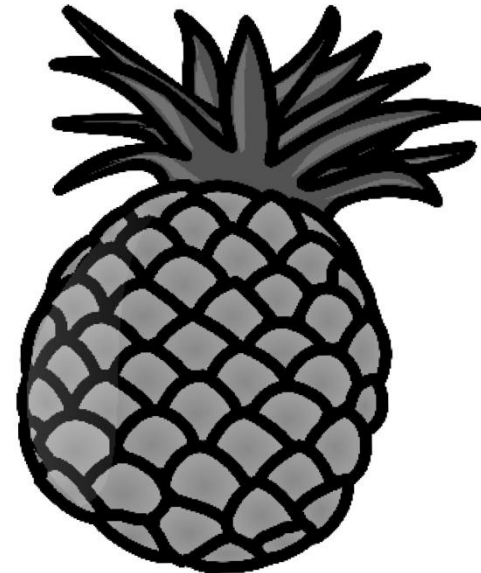
Kun ajattelin aihetta mahdollisesti viimeiselle Tosine -lehteen kirjoittamalleni artikkelille, mietin mitä viisautta voisin jakaa viideltä opintovuodeltani. Kertoa salaisuuden typerien ihmisten sietämiseen luennoilla. Puhua siitä, kuinka kaikki on oikeastaan kiinni yhteisöstä ja käsitellä kokemuksiani Tosineesta ja toisista ainejärjestöistä. Olikin kyllä lähellä, etten alkanut kirjoittaa Puolue -ainejärjestön eräiden henkilöiden hiljattain harjoittamasta oomega tason huomiohuo- raamisesta. Sitten päätin kysyä ihmisiltä mikä on HOT ja mikä on NOT ja tarkastella näin syntyviä listoja. Mielestäni Tosinelehdessä pitäisi esiintyä tasaisesti artikkeleita typeristä aiheista, ja tämä teema sopi siihen maailmankatsomukseen ihan hyvin.

Yllä olevasta listasta huomaa välittömästi Tosinistien lämpimän suhtautumisen asioihin, sillä HOT lista on kaksinkertainen NOT listaan verrattuna. Listat on kerätty Tosineen Facebook -ryhmään esitetyn kysymyksen kommenttikentästä ja muutamista tosinistien kanssa käydyistä keskusteluista. Kaikki eivät olleet tarpeeksi rohkeita jakaakseen omia kuumuuden aiheitaan sosiaalisessa mediassa. Tämä selittyy historianopiskelijoiden vierauteen hyvän palautteen antamista koskien. Listojen tekemiseen liittyi ihmisiä kaikilta vuosikursseilta. Vaikka noin kolmenkymmenen asian lista ei ole kovin kattava aineisto tutkimukselle, voi siitä selkeästi vetää muutamia johtopäätöksiä:

”Ananakset ovat ihmisille tärkeitä ja jakavat Tosineen kahtia.”

- 1) Tosinistit ovat aktiivisia ja kärsivät huumorintajun vääristymisestä. Tämä siinä ei ole ihmeellistä ottaen huomioon opintojemme luonteen ja ihmisten yleisen pentuuden. Tosinisti ei myöskään pelkää tuoda pentuuttaan esiin.
- 2) Huumorintajun kirjo. Huumori kukkii listoissa niin hupsujen juttujen muodossa (T. Soinin mambo, natsien kulta-aarre) kuin myös sanain leikkinä HOT = kuuma (indonesia, liikunnan poikakalenteri).
- 3) Ihmiset pitivät kuumina erinäisiä mieshenkilöitä, mutta yhtään naista ei pääsyt kummalekaan listalle. Tosine on tämän perusteella siis patavanhoillinen patriarkaattia kannattava ainejärjestö.
- 4) Ananakset ovat ihmisille tärkeitä ja jakavat Tosineen kahtia. Siinä missä osa olisi valmis omistamaan elämälleen ananaksessa, toiset eivät edes söisi tätä Jumalan lahjaa ihmiselle. Tämä perverssi kahtiajako saattaa aiheuttaa jatkossa skismaa tai jopa jonkinlaisen ainejärjestön hajauttamisen, ellei ihmisiä aleta eheyttää välittömästi.
- 5) Nykymuoti on paskaa.

Lauri Niemistö

Nälkä, rakkaat tosinistit? Ei hätää,
nyt seuraa viesti sponsoriltamme!

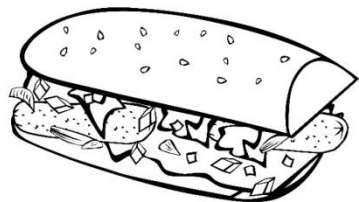
Lounas • Takeaway
• À la carte • Yöateria pe-la
p. 010 231 9990

Thai Ravintola
Kotiinkuljetus
kaupunkialueella
klo 10.30 – 17.00
(minimikaus 30 €)

Kaupungin parasta thairuokaa!

ma-to 10.30–21.00, pe 10.30–21.00, 24.00–04.00,
la 12.00–22.00, 24.00–04.00, su 14.00–20.00

Tervetuloa tutustumaan! Avoimet buffet-lounaset
Yliopistonkatu 17
Ih7, 40100 Jyväskylä
(vanha Ravintola Vilen kumia)

Toimituksen huomautus: kyllä, tämän piti olla koko
16 sivun mainos

Rauhan vai väkivallan uskonto?

muslimi. isis. kalifaatti. sunni. salafisti. halal. hadith. terroristi?

Islam on kaikkien huulilla, mutta kuka siitä osaa puhua? Internet on täynnä toista tietävämpiä islamin ”asiantuntijoita”, jotka väittävät tietävänsä ja tietävät väittävänsä. Yksi sanoo islamin olevan rauhan uskonto, jossa väkivallalla ei ole osaa. Toinen leimaa islamin väkivallan uskonnoksi, jonka kaikki edustajat ovat terroristeja. Ketä uskoa?

Islamista on mielestäni tärkeintä ymmärtää, että sitä on todella vaikea ymmärtää. Islamia ei tiivistetä 140 merkkiin. Islam ei ole millään tavalla mustavalkoinen.

Islamon syntyhistorialtaan uskontojen joukossa varsin ainutlaatuinen, koska se käytännössä alusta alkaen kytkeytyi tiiviisti yhteen maallisen hallinnon kanssa. Esimerkiksi katolisen kristinuskon historiassa alttarin ja valtaistui-
men liitto on aina ollut erilainen kuin islamissa.

Islam perustuu erehtymättömään ja muuttumattomana pidettyyn Koraaniin ja profeetta Muhammedin menettelytapaan, Sunnaan, mikä käytännössä tarkoittaa hänen esimerkillisen elämänsä pitämistä esikuvallisena. Koraani sisältää ainesta, joka kannustaa rauhaan, mutta myös aineistoa, joka lietsoo vä-

kivaltaa. Tämä ei varsinaisesti ole ihmeellistä, sillä samanlaista aineistoa löytyy myös esimerkiksi heprealaisesta Raamatusta, tuttavallisemmin Vanhasta testamentista. Eri kehityskulkujen jälkeen Vanhan testamentin kaikkein kovimpia ohjeita eivät kuitenkaan toteuta enää fundamentalistitkaan.

Koraania tulkitsevat islamin uskonoppi-
neet. Koska he kaikki ovat tulkitsijoina läh-
tökohtaisesti tasavertaisia eikä islamissa ole olemassa ylintä päättävää elintä, on Koraanin tulkinnassa islamin sisällä huomatta-
vasti enemmän eroja kuin vaikka evan-
gelis-luterilaisen kirkon Raamattukäsityksissä.

Islam, kuten monet muutkin uskonnot tai aatteet, synnyttävät paljon hyvää, mutta valitettavasti myös aivan liikaa pahaa. On tärkeää todeta, että terroriteot eivät ole rauhanomaisten muslimien syytä. Kuitenkin samalla meidän on tiedostettava, että islam pitää sisällään myös terroritekoina purkautuvan aineksen. Tämän aineksen kitkemisessä islamin oppineiden on kannettava vastuunsa.

Islam ei ole yksin rauhan tai väkivallan uskonto. Se on potentiaalisesti näitä molempia.

Antti Jörgensen

Kirjoittaja on kirkkohistorian opiskelija, joka yrittää ymmärtää ympäröivää maailmaa.

Jyväskylä linssin läpi

Kun muutin Jyväskylän Keltinmäkeen elokuussa 2011, meinasin eksyä ensimmäisellä kauppareissullani. Kertonee siitä, miten suurelta ja monimutkaiselta kaupunki vaikutti verrattuna kotikuntaani, pohjoissavolaiseen alle 4000 asukkaan Maaninkaan.

Jyväskylä kuitenkin imaisi minut nopeasti mukaansa. Täällä on rientoja jos jonkinlaisia, enkä tarkoita pelkästään opiskelijabileitä. Täällä tapahtuu paljon ja moneen pääsee mukaan pienellä budjetilla tai peräti ilmaiseksi – mikäs sen mukavampaa opiskelijan kukkarolle.

Kaupunki ympäristöineen tarjoaa oivia kohteita myös valokuvaukselle. Tässä muutamia hetkiä vuosien varrelta harrastelijan linssin läpi tarkasteltuna.

Merilla Kivineva

Kotimatalla keskustasta Keltinmäkeen. Syyskuu 2011.

Kaupungin valot, toisinaan aina ja kaikkialla.
Maaliskuu 2013.

BitterTwisted esiintymässä Red Neckissä maaliskuussa 2013.

Jyväskylässä on pitänyt opetella, ettei jokaista kilometrin säteellä asuvaa voi sanoa naapuriksi. Näkymä ikkunan ja parvekelasin läpi huhtikuussa 2014.

Keltinmäen kolkkoa tunnelmaa. Syyskuu 2011.

Pakollinen turistikuva Kuokkalan sillasta. Maaliskuu 2013.

Liikaa ei Jyväskylässäkään maalaistyttö pääse kaupungistumaan. Seikkailuja syyskuulta 2013.

Näillä näkymin viimeistä kertaa järjestetty Lutakko liekeissä -festivaali, ulkolavalla esiintymässä Disco Ensemble. Elokuu 2015.

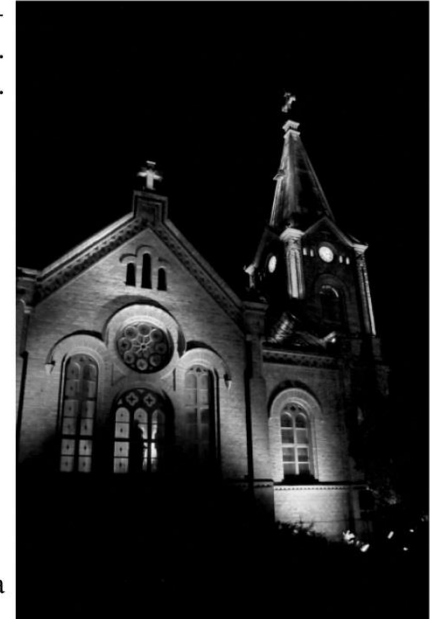

Veden äärellä. Toukokuu 2014.

Näitä pikkukavereita riitti ensimmäisen kämpän tienoilla. Lokakuu 2013.

Kaupunginkirkko juhvalaistuksessa Valon kaupunki -tapahtumassa. Syyskuu 2012.

Vossikka-ajelua Yläkaupungin yö-kaupunkitapahtumassa toukokuussa 2014.

Olen aina unelmoinut istuvani saunan lauteilla historian suosikkihenkilöideni Aleksanteri Suuren ja Napoleon Bonaparten kanssa. Olisi unelmieni täyttymys nuuhkia samaa tervasta ja kosteaa ilmaa, keskustella heidän kanssaan ja ottaa munas.. anteeksi, miehestä mittaa. Koska tämä unelma näyttää vielä toistaiseksi hieman epätodennäköiseltä, aion nyt kuitenkin esittää vertailevan analyysin näistä kahdesta historian suurmiehestä.

Aleksanteri Suuri (323–356) nousi Makedonian kuninkaaksi 20-vuotiaana. Hän oli sotapäällikkönä menestyksekkäs eikä koskaan hävinnyt taistelua. Napoleon Bonaparte (1769–1821) sen sijaan nousi Ranskan keisariksi vasta 35-vuotiaana, vaikka olikin toiminut jo neljä vuotta ensimmäisenä konsulina ja käytännössä yksinvaltiaana. Myös hän oli aluksi lähes voittamaton, mutta kärsi kuitenkin suuria tappioita Venäjän sotaretkellään. Lopullisesti hänet kukistettiin Waterloossa vuonna 1815.

Ulkonäkö

Aleksanteri oli pirun komea kolli. Päiväuniemme harmiksi hänestä on jäänyt jälkipolville vain muutamia maalauksia ja veistoksia. Silti voimme hyvällä omallatunnolla ajatella hänen olleen todellinen adonis. Napoleonista kuvia on riittämiin, mutta siitä tuskin kukaan on kovin mielissään, hän kun nimittäin näytti hieman rajanaapurimme istuvalta presidentiltä.

Aleksanteri 1 – Napoleon 0

Sotapäällikkönä

Aleksanteri oli erityisen taitava hyödyn-tämään ratsuväkeä taisteluissa. Napoleon puolestaan oli tykistön kenraali. Aleksanteri ei koskaan hävinnyt taistelua, mutta Napoleon sen sijaan epäonnistui useastikin. Heitä molempia voidaan pitää suurruudenhulluina, jotka eivät osanneet lopettaa pitkiä sotaret-

kiään
ajois-
sa.
Aleks-

santeri kuitenkin palasi kymmenen vuotta kestäneeltä sotaretkeltään voittajana, kun Napoleon puolestaan perääntyi runnellun armeijansa kanssa Venäjältä ja syöstiin valasta toistamiseen myöhemmin Waterloossa.

Aleksanteri 2 – Napoleon 0

Valloitukset

Aleksanterin valloittama maantieteellinen alue ulottui Makedoniasta Intiaan ja on leveyssuunnaltaan kaikkien aikojen levein hallittu kuningaskunta. Aleksanterin rinnalla Napoleonin sodat Keski-Euroopassa olivat lähinnä näpertelyä, puhumattakaan nyt siitä epäonnistuneesta yrityksestä valloittaa Venäjä. Toisaalta Napoleonin lonkerot ulotuivat kuitenkin laajalle ja hänellä oli näpinsä pelissä Venäjän liittolaisena esimerkiksi Suomen kuvioissa Suomen sodan aikaan.

Vertaileva analyysi Aleksanteri Suuresta ja Napoleon Bonapartesta

Naisrintamalla molemmat harrastivat poliittisia naimakauppoja, joiden lukumäärässä Aleksanteri vei voiton. Lisäksi Aleksanterilla huhuttiin olevan seksuaalinen suhde, bromance, myös ystävänsä ja sotapäällikkönsä Hefaistioniin, joten tämän kategorian Aleksanteri voittaa leikiten.

Aleksanteri 3 – Napoleon 0

Jortikka

Joskus sanotaan, että suurmiehet peniskateudessaan peittivät pienen peniksen suuriin tekoihin. Tiedäpä siitä sitten, mutta molemmat tämän analyysin suurmiehistä tiettävästi kuitenkin onnistuivat siirtämään vähintään yhden lapsen, joskin Aleksanterin poika syntyi vasta isänsä

kuoleman jälkeen. Voimme siis päätellä, että molemmilla suurmiehillä oli käytössään toimiva valtikka. Toisaalta heillä molemmilla oli myös varsin suuri klyyvari, jonka perinteisesti uskotaan olevan tae suuresta falloksesta.

Kuitenkin Napoleonin veitikan kerrotaan olleen erityisen pieni, ja Aleksanterin lisänimi sen sijaan on Suuri. Mielestäni on vähintäänkin perusteltua olettaa, että Aleksanterin pikkukaveri oli Naperon väyrystä suurempi.

Aleksanteri 4 – Napoleon 0

Hallintoaika

Aleksanteri oli Makedonian kuningas 13 vuoden ajan, josta viimeiset seitsemän hän hallitsi myös Persian kuninkaana. Napoleon sen sijaan oli Ranskan keisarina 10 vuotta, josta siitäkin hetken jo syrjäytettynä. Toisaalta hän hallitsi ensimmäisenä konsulina jo ennen tätä ollen yhteensä vallassa näin tavallaan 14 vuotta. Vaikka tämä analyysi on subjektiivinen ja vähintäänkin mielivaltainen, on tämä kategoria laskettava edes näöllisen tasapuolisuuden vuoksi tasapeliksi.

Aleksanteri 5 – Napoleon 1

Kuolema

Aleksanteri kuoli Babylonissa vuonna 323 ennen ajanlaskun alkua ollessaan 32-vuotias ja hallitessaan kaikkien aikojen valtakuntaa. Napoleon menehtyi 51-vuotiaana syrjäytettynä maanpaossa Saint Helenan saarella vuonna 1821.

Molempien kohdalla on kuolinsyyksi esitetty epäilyjä myrkytyksestä. On kuitenkin hyvät perusteet uskoa, että Aleksanteri yksinkertaisesti veti aivan liikaa viinaa ja Napoleonin ruokavalio oli kaikkea muuta kuin suositellun lautasmallin mukainen. Jos opiskelijalta kysyttäisiin näistä kahdesta miellyttävämpää kuolinsyytä, vastaus lienee lähes poikkeuksetta ensimmäinen. Siispä piste Aleksanterille.

Aleksanteri 6 – Napoleon 1

Ratkaisu

Ja niin meillä on voittaja ja vieläpä suomalaiselle lätkäkansalle tutuin numeroin! On selvää, että mikäli nämä urhot olisivat kohdanneet taistelutantereella, olisi Aleksanteri selviytynyt voittajana. Tulos osoittaa, ettei Napoleonista olisi ollut edes Aleksanterin sandaaleja putsamaan, puuroa hämmentämään tai sänkyä lämmittämään.

Viimeisen sanan kohdehenkilöitämme kuvaamaan saa kirjallisuuden hahmo televisiosarjasta Game of Thrones:

“It doesn't matter what we wish. When we have it, we want something else”
– Petyr “Littlefinger” Baelish

Antti Jörgensen

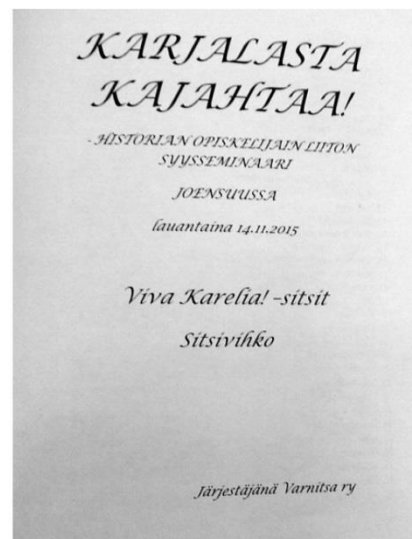
Kirjoittaja on pieni mies, joka on kiinnostunut historian henkilöistä, jotka kykenivät itseään tai varustustaan suurempiin tekoihin.

PELKOA JA INHOA JOENSUUSSA

(Historian Opiskelijain Liiton syysseminaari Joensuussa 2015)

PERJANTAI

Allekirjoittaneella perjantai 13. päivä alkaa Tosineen lautapeli-illan jälkeisissä tunnelmissa. Herään kahdentoisia aikoihin alakerran remonttimiesten jokapäiväiseen Einstürzende Neubautenilta kalskahtavaan musisointiin. Hurmioituneena juoksen keittiöön lämmittämään pitsaa ja arvioimaan tilanteen vakavuutta. Kyyti on lähdössä yhdeltä, rahat on loppu ja olo sekava. Tätä seuraa selkärangan pummailu, jottei jano vain pääsisi yllättämään. Onneksi asiat järjestyvät olotilasta huolimatta ja ensimmäinen auto starttaa kyydissään viisi tosinistia. Meistä kaksi korkkaavat päivän jo hyvissä ajoin eilisen uhatessa kostautua. Kyyditkin löytyivät kaikille, vaikka viimeiset muutokset matkajärjestelyihin tapahtuivat edellisiltana Jyväskylän yössä. Minkäänlaisesta säätämisestä ei kuitenkaan ollut kyse missään vaiheessa.

Matka sujuu leppoisasti pohtiessamme keinoja puujalkavitsejä. Ylistämme myös sosiaalisen median hienoutta, koska se mahdollistaa autojen sisäisen ja ulkoisen viestinnän ilman sanoja. Osa hilpeästä joukostamme vasta suunnittelee lähtöä Jyväskylästä, kun muut ovat jo täydessä vauhdissa matkalla kohti Joensuuta. Tavoitteenamme on varata eturivin paikat seminaarista.

Varkauden ABC-huoltamolla apsiminttipinoista rupattelu uhkaa eskaloitua juoksuapinoiden hankkimiseen. Kassaneiti katsoo allekirjoittanutta pahasti. Pohjanmaan edustuksen juotua litran maitoa suuntaamme Varkauden Alkoon. Siellä kyykkiessämme hyllyjen edessä henkilökunta tulee kohteliaasti tarjoamaan apua janoisille valinnan edessä. Näytämme ehkä olevamme sen tarpeessa.

Matkaeväiden löydyttyä matka jatkuu talven yllättäessä tosinistit. Siirrymme poimuajoon.

Ensimmäinen seurueemme saapuu Joensuuhun keskustaan noin kello 18:00. Tästä tiemme erkanevat epämääräisiin suuntiin. Kolme reipasta tosinistia suuntaa kuitenkin paikkaan, jota kutsutakoon vaikka Penttiläksi. Siellä puolestaan tapahtuu kummia, muun muassa mennään perävalot vilkkuen ohi ja ristimme taskumatin uudestaan ”rautapaskaksi, josta voi juoda viinaa.” ”Saatana ei tämä vaan lähde tästä nousuun vaikka kuinka kaksin käsin kiskoo.” Tunnelma kohoaa humisten.

Myöhemmin illalla suuntaamme kohti ravintola La Barrea nauttimaan livemusiikista. Ilta on muutenkin sujunut pimeydessä vaeltaen autuaan tietämättöminä maailman tapahtumista. Tässä vaiheessa mukana on enää vain allekirjoittanut, ja senkin voi kyseenalaistaa. Konserteista riittää mainittavaksi vain alhainen volyymitaso, mikä pakottaa minut laittamaan korvan monitoria vasten musiikkielämyksen maksimoimiseksi. Sattumalta tässä samassa konserttisalissa on paikalla myös Joensuuhun muuten vain eksynyt tosinisti Peltola (Tämä nimi samoin kuin muutkin tässä artikkelissa esiintyvät nimet ovat keksittyjä). Kyseessä on ilahduttava jälleennäkeminen. Muiden perjantaista allekirjoittaneella ei ole mitään käsitystä ja hän itse suhaili taksilla Penttilään.

LAUANTAI

Aamulla heräämme kolmen tosinistin voimin epämääräisistä nukkumapaikoista puolittutun joensuulaisen asunnolta. Yksi veteraaneistamme lähtee reippain mielin ja hyvissä ajoin kohti HOL-seminaaria, joka on kaikesta oheistoiminnasta huolimatta matkamme tavoite. Tosinistejä lienee ollut seminaarin luennoilla edustettuna runsain mitoin. Itse en Thomaksen kanssa ennätänyt kuin viimeiselle luennoille johtuen lukuisista väärinkäsityksistä ja arviointikyvyn pettämisistä. ”Oottekohan nyt ihan oikeella ovella? Kyllä tän Futura-rakennuksen oven pitäis olla auki.”

Joensuun yliopistolla vaihdamme kuulumisia muiden tosinistien ja paikallisten opiskelijatovereidemme kanssa. Monet meistä ovat suunnanneet jo hotellille laittautumaan illan rientoja varten. Allekirjoittanut ei lupauksista huolimatta lähtenyt Thomaksen kera sillan alle nauttimaan reppujemme antimista, vaan suunta jatkuu itse kullakin kohti keskustaa ja Green Star hotellia, jossa meno on railakas ja mielenkiintoinen.

Illalla on suurimmalla osalla meistä vuorossa sitsit teemalla Karjala ja karjalaisuus. AKS:aa, hakaristiä, Karjalan logoa ja muita isänmaallisia symboleita löytyy ihmisten vaatetuksis-

ta. Tunnelma on mitä mainioin. Meille tarjotaan karjalaisia kansanruokia kuten karjalanpiirakkaa, karjalanpaistia, Karjala-olutta ja Leijonaviinaa.

Laulujen raikuessa tunnelmakin alkaa vapautua ja ihmiset ovat avoimia ja sosiaalisia. Pohjanmaan edustuksemme käy kehittävän keskustelun kanssasitsajan kanssa Narvan taistelusta (1700') ja siellä taistelleiden sotilaiden kansallisuudesta, tai jotain sen suuntaista. Lopputulosta ei tietävästi saatu,

mutta yhteinen sävel löytyy seminaaritauolla jonkun mainittua nimen Pekka Siitoin. Pimeän lumisessa Joensuussa vallitsi solidaarisuuden henki. Historianopiskelijoiden edustus on kaikin puolin kunnossa. Lähes kaoottisiin tunnelmiin eskaloituvat sitsit kruunaa kaiuttimista raikaava Blitzkrieg Bop, jonka aikana todistetaan mosh pit ja crowd surffausta. Encorena kuullaan myös tosinistipianistin flyygelillä säestämät satumaa ja Finlandia. Tulkinnat soivat komean epämääräisenä mutta harmonisina yhteislauluina nurkassa.

Sitsit päättyvät herkkiin tunnelmiin ja matka jatkuu kohti jatkopaikkaa, kulttuurikahvila Laituria, joka on nimensä mukainen. Yhteislaulu ei ota loppuakseen sielläkään ja käsittääkseni kaikilla oli kivaa. Allekirjoittanut ja Thomas jatkavat jatkopaikasta Kerubiin tanssahtelemaan rytmimusiikin pariin, joten toisten tosinistien illasta en osaa sanoa mitään, omastanikin on vaikea lähteä spekuloimaan. Kaikesta päätellen muillakin kuitenkin on mukava loppuilta, ja seminaari jatkoineen päättyy onnellisesti.

SUNNUNTAI

Sunnuntai sujuu kaikilla mukavissa tunnelmissa eilisen rientoja muistellen ja tulevaan viikkoon henkisesti valmistautuen.

”Mulla on paha olla. Kuka vie mut kotiin?”

”Mulle iski sellanen darrahikka, ja repunkin hävitin”

”Mä en ainakaan haluu autoon vielä kahteen tuntiin, peloittaa”

”Joka paikkaan sattuu ja ahistaa”

MAANANTAI

”Eikö tämä krapula lopu koskaan. Mulla on vielä huonompi olo kuin eilen”

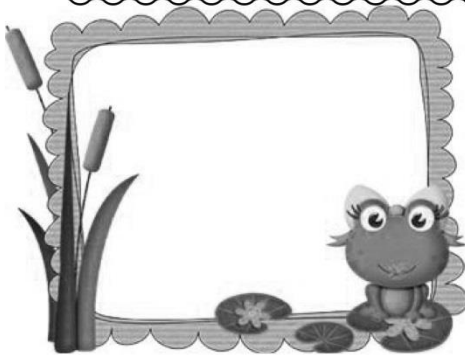
Teksti: Santeri Salomaa
Kuvat: Iida Knaappila

1 https://fi.wikipedia.org/wiki/Narvan_taistelu

Tosinistin muotokuva

Miltä näyttää historianopiskelija? Kenellä vuosikurssistasi on mielenkiintoisimmat harrastukset? Kuka fanittaa ja mitä? Meitä tosinisteja on erilaisia ja tutustumisen arvoisia. Milloin viimeksi olet jutellut sinulle vielä tuntemattoman tosinistin kanssa? Nyt siihen on loistava tilaisuus, sillä käsissäsi on "Tosinistin muotokuva" –niminen puuhasivu. Olit sitten fuksi, opintojen ehtoopuolella oleva N-vuotilainen tai jotain siltä väliltä, koskaan ei ole liian myöhäistä oppia jotain uutta opiskelutovereistasi.

Nimi & vuosikurssi:

Ios olisit eläin, mikä eläin olisit:

Viimeisin kuuntelemasi kappale:

Lempijäätelömake:

Fanitan:

Rusetti vai solmio:

Ios sinusta tehtäisi elokuva, kuka näyttelisi pääosan:

Kuka saa tulla päiväuneesi pitämään luentoa:

Minkä Pokemonin valitsisit:

Olet saavuttanut mainetta & kunniaa ja sinulle pystytetään patsas. Missä tämä patsas sijaitsee:

Kenet haluaisit nähdä Tosineen poika/tyttökalerissa ja missä asukokonaisuudessa:

Nimi & vuosikurssi:

Ios olisit eläin, mikä eläin olisit:

Viimeisin kuuntelemasi kappale:

Lempijäätelömake:

Fanitan:

Rusetti vai solmio:

Ios sinusta tehtäisi elokuva, kuka näyttelisi pääosan:

Kuka saa tulla päiväuneesi pitämään luentoa:

Minkä Pokemonin valitsisit:

Olet saavuttanut mainetta & kunniaa ja sinulle pystytetään patsas. Missä tämä patsas sijaitsee:

Kenet haluaisit nähdä Tosineen poika/tyttökalerissa ja missä asukokonaisuudessa:

Nimi & vuosikurssi:

Ios olisit eläin, mikä eläin olisit:

Viimeisin kuuntelemasi kappale:

Lempijäätelömake:

Fanitan:

Rusetti vai solmio:

Ios sinusta tehtäisi elokuva, kuka näyttelisi pääosan:

Kuka saa tulla päiväuneesi pitämään luentoa:

Minkä Pokemonin valitsisit:

Olet saavuttanut mainetta & kunniaa ja sinulle pystytetään patsas. Missä tämä patsas sijaitsee:

Kenet haluaisit nähdä Tosineen poika/tyttökalerissa ja missä asukokonaisuudessa:

Nimi & vuosikurssi:

Ios olisit eläin, mikä eläin olisit:

Viimeisin kuuntelemasi kappale:

Lempijäätelömake:

Fanitan:

Rusetti vai solmio:

Ios sinusta tehtäisi elokuva, kuka näyttelisi
pääosan:

Kuka saa tulla päiväuneesi pitämään luentoa:

Minkä Pokemonin valitsisit:

Olet saavuttanut mainetta & kunniaa ja si-
nulle pystytetään patsas. Missä tämä patsas

sijaitsee:

Kenet haluaisit nähdä Tosineen poika/tyttökalerissa ja missä asukokonaisuudessa:

Nimi & vuosikurssi:

Ios olisit eläin, mikä eläin olisit:

Viimeisin kuuntelemasi kappale:

Lempijäätelömake:

Fanitan:

Rusetti vai solmio:

Ios sinusta tehtäisi elokuva, kuka näyttelisi pää-
osan:

Kuka saa tulla päiväuneesi pitämään luentoa:

Minkä Pokemonin valitsisit:

Olet saavuttanut mainetta & kunniaa ja sinulle
pystytetään patsas. Missä tämä patsas sijaitsee:

Kenet haluaisit nähdä Tosineen poika/tyttökale-
terissa ja missä asukokonaisuudessa:

